

În piatră botez clipa ce curge în vene

Gerra Orivera

dor de alb spiritul meu

acum vezi colbul pe obrazul pietrei timpul
își dă licența periodic în tine schimbă densitățile aleatoriu
ți se pare comod să crezi
cât de ușor îți poți spăla chipul în apele ei suflet iluminat
(atât de rar încât o poți numi în secret miracol)
sau cât de aprig te poate răni membrana ei dură e doar testul individualității
ce se refuză obstinat de fiecare balanța pivotează cunoașterea
perenul desface sămânță în efemer
jucăuș întoarce pendule schimbă măști personaje
amnezia e o armură sau o povară ca să te știi pipăie cu grijă abisul
dar nu semna procură atâtea unde concentrice
pulsează emit semnale melodice licăriri te prind în vrajă nu doar o dată
piatră piatră păstrează-mi taina când mă risipesc
binecuvântează părinte genunchii care smeresc fără să frângă
osului strălucirea și drumului nu-i fură
albastrul nici apusului
odihna

matricea e cheia pentru acasă și semințele rugului din atriu

tu unde întinzi brațe să îmblânzesc furtunile
cine-mi va prinde văzduhurile
ochiul tău e prea mare să-mi pot recupera orizonturile pierdute-n războaie
sau în taverna din colț unde mi-am jucat visele
uneori butaforia era atât de evidentă greu să refuz
binoclul cinicului care vede pata dar soarele nu
cândva nervurile mele puteau să lege toate cometele
herghelii iuți ca gândul străbăteau imperii după imperii
tuturor plăteam tribut de lumină

locuiam înțelepciunea unui păianjen cosmic ce ține în plasă prada vieții
avar număram (și reverberau țipete în epiderma sângerie)
pe marginea gherghefului număram ordonat minunile ca și urâtul
mâinilor
stigmatetele în care cerul ruginește
și nici o înălțare nu semnează cecuri în alb

fără amnistia cărnii stelare cerul nu îngenunchează în vene
și nici o mântuire nu intră

prin poartă oarbă